
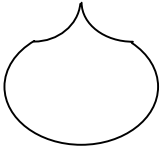

TRUCS I CURIOSITATS

Trucs per a diferenciar gèneres o espècies similars:

<i>Colchicum</i>	Tèpals soldats a la base i anteres més curtes que el filament.	<i>Merendera</i>	Tèpals lliures, sobreposats a la base i anteres poc més curtes o més llargues que el filament.
Alzina <i>Quercus ilex</i>	Fulles sense pèls amb 7 a 11 parells de nervis. Estípules molt peludes. Gla amargant.	Carrasca <i>Quercus ballota</i>	Fulles més o menys peludes, amb 5 a 8 parells de nervis. Estípules sense pèls. Gla sovint dolça.
Bruc boal	Tiges amb pèls blancs abundants. Fulles amb una ratlla blanca pel revers.	Bruc d'escombres	Tiges sense pèls, més primes i amb cicatrius de les fulles perdudes. Fulles amb dues ratlles blanques al revers.
Ginebró	Fulles amb una ratlla blanca pel revers. Fruits petits i morats quan són madurs.	Càdec	Fulles amb dues ratlles blanques al revers. Fruits més grans i marrons o vermellosos quan són madurs.
Argelaga	Fulles molt escasses, totes simples.	Argelaga negra	Fulles totes trifoliades.
Gòdua	Fulles superiors simples i les inferiors trifoliades. Fruit amb les cares sense pèls i amb una renglera de pèls llargs al marge.	Ginestell	Totes les fulles trifoliades. Fruit amb pèls a tota la superfície, però sense pèls al marge. Propi de terra baixa i floreix el març.
Ginesta	Tiges cilíndriques i tan finament estriades que gairebé semblen llises	Gòdua i ginestell	Tiges estriades
Clinopodi	Flors en pom al voltant de la tija, a les axil·les de les fulles, a diversos nivells i sense taques. Fulles peludes i sense aroma.	Rementerola	Flors tacades, en raïm, de vegades amb moltes ramificacions. Fulles amb aroma semblant a l'alcanfor.
Clinopodi	Flors en pom al voltant de la tija, a les axil·les de les fulles, a diversos nivells i sense taques. Fulles peludes, gruixudes i sense aroma.	Orenga	Flors en pom a l'extrem de la tija. Les diverses ramificacions surten de les axil·les de les fulles amb els poms als extrems. Fulles peludes, però més primes i amb aroma característic.
Lletsó <i>Sonchus tenerimus</i>	En llocs secs. Fulles dividides, amb les divisions primes. Té com un cotonet sota els capítols. Estípules primes i agudes.	Lletsó <i>Sonchus oleraceus</i>	En llocs humits. Fulles menys dividides i amb les divisions més amples. No té com un cotonet sota els capítols. Estípules també primes i agudes.

Geranium molle	La flor té els pètals amb un entrant en el marge.	Geranium rotundifolium	La flor té els pètals amb el marge enter.
Barballó <i>Lavandula latifolia</i>	Té els peus de les inflorescències ramificats, flors liloses i les bràctees de les flors estretes: 	Espígol <i>Lavandula angustifolia</i>	Té els peus de les inflorescències sense ramificar, flors blaves i les bràctees de les flors amples:
Escabiosa marítima <i>Scabiosa atropurpurea</i>	Fulles pinnades amb foliols estrets. Sovint amb folioli terminal ample. Grups de fruits allargats o el·líptics i amb pèls molt visibles. 	Escabiosa columbària <i>Scabiosa columbaria</i>	Fulles bipinnades. Foliol terminal ample. Grups de fruits globulars i amb pèls menys visibles degut al receptacle que els envolta.
<i>Ptychotis saxifraga</i>	Les fulles basals inicials són compostes, amb els foliols de mida semblant i sense peciol. Els contorns del limbe no són arrodonits, sinó formats per segments més aviat rectes.	Pimpinella petita. <i>Sanguisorba minor</i>	Normalment té els foliols amb peciol i es van fent més petits a mida que s'allunyen de l'àpex. Els contorns del limbe i el dentat són més aviat arrodonits
Tè de soqueta <i>Potentilla caulescens</i>	Té pèls de llargada inferior al diàmetre del peciol. No presenta estolons. Flor blanca	Gram negre <i>Potentilla reptans</i>	No té pèls. Té estolons. Flor groga
Tè de soqueta <i>Potentilla caulescens</i>	Té dents a tot el contorn de la fulla i pèls de llargada inferior al diàmetre del peciol. Flor blanca	Potentilla vernal <i>Potentilla neumanniana</i>	Només té dents a l'àpex i els pèls del peciol, són més llargs que el seu diàmetre. Flor groga.
Verdana <i>Arctium lappa</i>	Molt rara. Té propietats medicinals. Cada inflorescència va separada en un peduncle desenvolupat independent. Les fulles basals tenen el peciol ple.	Llepassa <i>Arctium minus</i>	Més abundant. Sense propietats medicinals. Es troben inflorescències juntes al final de cada peduncle. Les fulles basals tenen el peciol buit.
<i>Salvia pratensis</i>	Fulles basals enteres. El llavi superior engloba els estams.	<i>Salvia verbenaca.</i>	Fulles basals lobulades o dentades. El llavi superior deixa veure els extrems dels estams.
<i>Teucrium pyrenaicum</i>	Fulles 	<i>Glechoma hederacea</i>	Fulles

<i>Primula veris</i>	Fulles enteres i discolors	Betònica <i>Stachys officinalis</i>	Fulles finament lobulades
<i>Helianthemum nummularium</i>	Fulles discolors. Flors de més de 2 cm de diàmetre.	<i>Helianthemum oelandicum</i>	Fulles concolors. Flors de menys d'1,5 cm de diàmetre
Carlina petita <i>Carlina vulgaris</i>	Normalment sol tenir les inflorescències solitàries al capdamunt d'una tija única.	Carlina corimbosa <i>Carlina corymbosa</i>	Sol tenir inflorescències múltiples al capdamunt de tiges que creixen molt properes unes de les altres.
<i>Cruciata laevipes</i>	Peduncles florals peluts	<i>Cruciata glabra</i>	Peduncles florals sense pèls
<i>Platanthera chlorantha</i>	Té els estams col·locats lateralment a ambdós costats de l'entrada de la corol·la.	<i>Platanthera bifolia</i>	Té els estams col·locats junts al mig de l'entrada de la corol·la.

A Sureda encara es treballa el lledoner per a fer-ne fuets i bastons.

Al Port de la Selva, (segons es va veure en un programa de TV3) sembla ser que al jonc boval (*Scirpus holoschoenus*) (això almenys era el que arrancaven) li diuen vímet i l'utilitzen per a fer **nanses**. Les **gambines** les fan amb branquillons d'olivera.

Saxifraga vol dir que trenca pedres.

Peucedanum Schottii: L'única localitat a la península és la M.D. del Mont. Prové d'Itàlia.

Seseli montanum sol tenir els estigmes vermellosos.

Thalictrum minus s'ha trobat a El Pairé, St. Valentí de Salarça i a la M.D. del Mont.

Caps blancs: en aquest treball es refereix a l'*Alysum maritimum*, encara que, a la Garrotxa, també es digui així de la ravenissa blanca (*Diplotaxis eruroides*).

Els verbascums són herbes biennals. Es poden observar les rosetes basals o potser només les inflorescències sense les rosetes basals perquè ja s'hagin assecat. El mateix pot ser que passi amb la llengua de bou.

Pyracantha angustifolia prové del SO de Xina.

Dryopteris: les pinnules (els segments que formen les pinnes, que són els segments que formen les fulles) tenen els costats laterals paral·lels i són arrodonides de l'àpex.

Surulí (*Quercus x morisi*) és un híbrid d'alzina i surera: té l'escorça de l'alzina i les fulles de la surera. N'hi ha un a la plaça Tarradelles de Figueres, al costat del monument a la sardana.

Xuclamel xilosti: Fulles peludes i les terminals de la tija →

